

کاخ سفید از اوکراین خواسته تا خود را برای مذاکره با روسیه آماده کند

محرمانه از واشنگتن

این بارها اعلام کرده‌ام.»

انتخابات روز سه‌شنبه کنسره و قدرت‌گیری بیشتر جمهوری خواهان که حمایت بی چون و چرا از اوکراین را زیر سؤال برده‌اند احتمالاً در این پیام و درخواست دولت بایدن از رهبری اوکراین بی‌تأثیر نبوده، هرچند در اروپا نیز چنین تردیدها و نگرانی‌هایی نسبت به ادامه بی‌چشم‌انداز جنگ رو به فزونی است. ممکن است که خبر واشنگتن‌پست از سوی مقام‌های رسمی دولت بایدن تکذیب شود، ولی مجموعه فعل و انفعالات و معادلات نظامی و سیاسی و اقتصادی و اجتماعی در اروپا و آمریکا و البته در روسیه و چین نشان می‌دهد که زیر پوست جنگ بحث چگونگی ختم زودتر آن هم بیش از پیش به جریان افتاده است.

کاهش روند جهانی شدن

نگرانی نسبت به بروز بحران در حوزه انرژی و غذا، می‌تواند پیامدهای بلندمدتی بر روند جهانی‌شدن بگذارد. جنگ اوکراین تاکنون بیشتر و عمیق‌تر از همه‌گیری کرونا بر روابط بین‌الملل، از جمله بر زنجیره‌های تأمین جهانی تأثیر گذاشته و روند جهانی‌شدن را به‌شدت آسیب‌پذیر کرده است. هم جنگ و هم کرونا کشورهای جهان را وادار کردند تا برای حمایت اقتصادی از شهروندان، نگاه خود را به داخل متمرکز کنند و در برابر گردش کالا و سرمایه موانعی ایجاد کنند. به‌نظر می‌رسد جنگ اوکراین مانند همه‌گیری کرونا سال‌ها ادامه داشته باشد و در بلندمدت تأثیر ماندگاری بر روند جهانی‌شدن به جا بگذارد. البته ممکن است آتش‌بس صورت بگیرد، اما دستیابی به صلح و ثبات پایدار دشوار و دست‌یافتنی به نظر می‌رسد. «محمد خیر ندمان» در تحلیلی با اشاره به جنگ اوکراین می‌نویسد: یکی از آثار جنگ اوکراین درمورد بازارهای انرژی این است که واردات و صادرات سوخت‌های فسیلی به جای بازارهای جهانی، بیشتر به بازارهای منطقه‌ای محدود خواهد شد. چنانچه همین حالا هم دیده می‌شود که کشورها بیشتر به واردکردن سوخت‌های هیدروکربنی از کشورهای نزدیک یا دوست تمایل نشان می‌دهند. در حال حاضر ایالات متحده آمریکا دوسوم گاز مایع طبیعی خود را که دو برابر زمان پیش از جنگ است، به اروپا صادر می‌کند که ۱۵ درصد از نیاز اروپا به گاز را برآورده می‌کند و در صورت اجرایی‌شدن مفاد بیانیه مشترک اخیر آمریکا و اتحادیه اروپا، این مقدار تا ۲۰ درصد افزایش خواهد یافت. نخستین جایگاه‌گردش انرژی در جهان، ایالات متحده آمریکا، کانادا و اتحادیه اروپا است. بعد از جنگ اوکراین نقش آمریکا در تأمین گاز اروپا به گونه چشمگیری افزایش یافت و اکنون آمریکا به یک شریک راهبردی برای اروپا در بخش گاز تبدیل شده است. از سوی دیگر، اروپا می‌خواهد گاز مایع آمریکا را جایگزین گاز روسیه کند. درعین‌حال، کانادا مقادیر زیادی نفت خام به ایالات متحده صادر می‌کند. همچنین کشورهای آمریکای لاتین نیز بخش

زیادی از نفت ایالات متحده آمریکا را تأمین می‌کنند و در مقابل بنزین و گازوئیل خریداری می‌کنند.

دومین جایگاه‌گردش انرژی در جهان، روسیه و چین است که به دلیل نزدیکی جغرافیایی و روابط مستحکم سیاسی، مقادیر زیادی از انرژی میان این دو کشور خریدوفروش می‌شود. بیش از جنگ اوکراین، چین مقدار محدودی از نفت خود را از روسیه و بقیه را از منابع متعدد دیگر خریداری می‌کرد، اما بعد از جنگ، چین واردات نفت از روسیه را افزایش داد و تا ۳۰۰ هزار بشکه نفت در روز خریداری می‌کند. با توجه به اینکه روسیه در حال حاضر به بازارهای اروپایی دسترسی ندارد، احتمال می‌رود چین سقف خرید نفت از روسیه را از این هم بالاتر ببرد. همچنین قرار است روسیه بازارهای چین را جایگزین بازارهای اروپایی برای فروش گاز طبیعی خود کند.

سومین جایگاه‌گردش انرژی در جهان خاورمیانه و جنوب شرق آسیاست که بدون درنظرگرفتن عوامل سیاسی، بازارهای انرژی در این منطقه رونق فراوان دارد. کشورهای خاورمیانه مقادیر زیادی از نفت خام خود را همواره به بازارهای جنوب شرق آسیا که پالایشگاه‌های نفت فراوانی احداث کرده‌اند، صادر می‌کنند. بعد از جنگ اوکراین، عربستان سعودی و امارات متحده عربی روابطشان را با روسیه بر عرصه، بهای مواد غذایی در حالی‌که حتی ریاض از افزایش تولید نفت برای خشنودی واشنگتن خودداری کرد. قرار است نفت عربستان سعودی مشتریان بیشتری در بازارهای جنوب شرق آسیا نسبت به بازارهای غربی پیدا کند. عربستان سعودی به این موضوع آگاه است و هر آنچه را در جهت منافع ملی‌اش باشد، انجام خواهد داد.

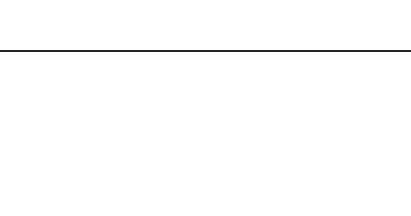
این در حالی‌است که قرار است برخی از کشورها در وضعیت مبهمی قرار بگیرند؛ از جمله هند در حالت نوسان خواهد بود و تا زمانی‌که بهای نفت روسیه پایین باشد، از روسیه نفت خواهد خرید، در غیر این صورت به کشورهای دیگری روی خواهد آورد. هند پیش از جنگ،

روزانه ۳۰ هزار بشکه نفت از روسیه وارد می‌کرد، اما اکنون واردات آن از نفت روسیه به ۸۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یافته است. همچنین قرار است دهلی نو واردات نفت از خاورمیانه را نیز افزایش دهد. کشورهای غرب آفریقا نیز به بازارهای اروپایی که تلاش می‌کنند خود را از انرژی روسیه بی‌نیاز کنند، روی خواهند آورد و منابع صادراتی خود را تنوع خواهند بخشید.

عرصه دیگری که ممکن است جنگ اوکراین به‌علاوه همه‌گیری کرونا در آن تغییر همیشگی ایجاد کند، سیاست غذایی است؛ چنانچه بسیاری از کشورهای جهان غذا را در شرایط کنونی از پایه‌های امنیت ملی خود به حساب می‌آورند. این سیاست در میان‌مدت و بلندمدت باعث می‌شود کشورهای یادشده سیاست‌های غذایی داخلی را در پیش بگیرند و این امر به ضرر روند جهانی‌شدن است.

این در حالی‌است که در نتیجه جنگ اوکراین و همه‌گیری کرونا، بهای مواد غذایی در جهان افزایش چشمگیری یافته است. بر اساس شاخص قیمت مواد غذایی سازمان خواروبار و کشاورزی سازمان ملل متحد، میانگین هزینه‌ها از ژانویه تا می ۲۰۲۰ بیش از ۱۰ درصد به‌صورت واقعی کاهش یافته است، اما با رونق‌گرفتن دوباره اقتصاد جهانی و آشکارشدن نتایج محدودیت‌های تحمیل‌شده بر عرصه، بهای مواد غذایی به‌صورت فزاینده بالا رفت و نسبت به زمان پیش از کرونا تا ۳۳ درصد افزایش یافت. با این حال، پس از مشتعل‌شدن آتش جنگ در اوکراین‌که به تعطیلی صادرات گندم، ذرت، روغن آفتابگردان و کود شیمیایی از دریای سیاه منجر شد، بهای مواد غذایی چندین برابر بالا رفت، در نتیجه، کم‌رنگ‌شدن روند جهانی‌شدن در بخش انرژی به این معنی‌است که دیگر بازار به‌تهایی در گردش نفت تأثیرگذار نخواهد بود، بلکه جغرافیای سیاسی در این عرصه نقش فزاینده‌ای دارد و این امر به ایجاد تشکل‌های سیاسی و اقتصادی منطقه‌ای منتهی خواهد شد.

جهان تا سال ۲۱۰۰ حدود ۲.۶ تا ۲.۸ درجه سانتی‌گراد بالاتر از سطوح قبل از انقلاب صنعتی، گرم خواهد شد. در ارزیابی سازمان ملل، دمای زمین فراتر از ۱.۵ درجه سانتی‌گراد نسبت به دوران قبل از انقلاب صنعتی تغییر خواهد کرد. این در حالی‌است که هدف توافق پاریس این بوده است که تا سال ۲۰۳۰ میانگین حرارت زمین از دو درجه سانتی‌گراد نسبت به شروع انقلاب صنعتی بالاتر نرود. این محدودیتی‌است که می‌تواند از فاجعه‌بارترین اثرهای تغییرات آب‌وهوایی جلوگیری کند. به گزارش اکسیوس ارزیابی امسال همراه با تحلیل دیگری که هفته گذشته منتشر شد، قبل از بیست‌وهفتمین کنفرانس بین‌المللی مربوط به آب‌وهوا که قرار است ششم تا ۱۸ نوامبر در شرم‌الشیخ مصر برگزار شود، عرصه شده است. در این نشست کشورها تحت فشار قرار خواهند گرفت تا برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای بیشتر کار کنند. مطالعات جدید به‌طور فزاینده‌ای آشکار کرده‌اند که عواقب بالقوه فاجعه‌بار گرم‌ترشدن کره زمین به احتمال زیاد در دهامای پایین‌تر از آنچه قبلاً تصور می‌شد، رخ می‌دهد.

حتی اگر پیش‌بینی‌های جدید پایین‌تر از ارزیابی‌های قبلی باشد، افزایش ۲.۶ تا ۲.۸ درجه سانتی‌گراد تا سال ۲۱۰۰ احتمال دارد که بسیاری از اکوسیستم‌ها را در معرض نابودشدن قرار دهد. این گزارش درباره تغییراتی که در سراسر جوامع موردنیاز است، از چگونگی رشد، مصرف و دفع مواد غذایی تا چگونگی تولید برق، با جزئیات پیشنهادهایی مطرح می‌کند. یک ایده که در‌حال‌حاضر مطرح است، مشارکت بیشتر بین کشورهای درحال‌توسعه و صنعتی برای کمک به اشتراک‌گذاری دانش، فناوری و تأمین مالی برای فناوری‌های مرتبط با کربن پایین‌تر است.

برگ سبز و سند کمپانی خودروام‌وی X33 رنگ آبی متالیک

مدل ۱۳۹۳ به شماره پلاک ایران ۵۷-۵۷۲ ن ۸۱۱ ن ۱۱ و شماره موتور

۷۶۷۲02767۴۸4F۴MVM و شماره شاسی

NATGBAXKXD۱027669 به نام **مریم خسر ویگی**

بز چلویی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز، **سند کارخانه**، **خودروی سواری پژو ۴۰۵**

جی‌ال ایکس‌ای ۱/۸ مدل ۱۳۸۴ به رنگ نقره‌ای متالیک

به شماره پلاک ۳۴ ق ۳۳۲ ایران ۹۴ شماره موتور

۳۲۱۸۵۰۲۲۱۸۴ شماره شاسی ۴۲۲۴۳۸۰ بنام **آقای محمد**

بیناگلی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

حوالی میدان سرخ

آیا جنگ نیابتی

به منازعه مستقیم می‌رسد؟

احمد وحشینه

استاد دانشگاه دوستی ملل روسیه

بحران اوکراین که از سال ۲۰۱۴ به منصف ظهور رسید، پس از گذشت هشت سال ادامه دارد و بیش از هشت ماه است که آشکارا به یک نمونه کلاسیک از جنگ نیابتی تبدیل شده است؛ به این مفهوم که شاهد رویارویی دو یا حتی چند قدرت هسته‌ای در چارچوب یک بحران منطقه‌ای هستیم. امروز نیروهای آمریکایی با پرچم ایالات متحده در این کارزار دیده نمی‌شوند، همان‌طورکه در جنگ ویتنام اثر مستقیمی از نیروهای شوروی یافت نمی‌شد اما یک چیز برای تمام ناظران عیان است؛ تقابل کاخ سفید و کرملین.

بحران اوکراین را می‌توان در سوی دیگر بحران کارائیب تحلیل کرد؛ به این معنا که در ۱۹۶۲ شوروی به دنبال آن بود تا از یک کشور ثالث برای کاهش عدم تقارن استراتژیک با آمریکا بهره ببرد و اکنون ایالات متحده از اوکراین برای برتری استراتژیک نفع می‌برد. در شماره پیشین «در حوالی میدان سرخ» اشاره شد که چرا بحران اوکراین از بحران کوبا وخیم‌تر است اما یک تفاوت دیگر این است که در بحران کارائیب میان دو قدرت هسته‌ای یعنی شوروی و آمریکا به‌واسطه سلاح‌های هسته‌ای که در کوبا مستقر شد، اصطکاک شکل گرفت اما اکنون با وجود اینکه سلاح هسته‌ای داخل اوکراین وجود ندارد، شاهد تقابل روسیه و آمریکا هستیم که دو قدرت هسته‌ای دیگر یعنی فرانسه و بریتانیا نیز در مجاورت این منطقه جنگی قرار دارند و پنج کشور دیگر منطقه یعنی آلمان، هلند، بلژیک، ایتالیا و ترکیه نیز از سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی آمریکایی برخوردارند؛ بنابراین ما از جنگ نیابتی در محدوده‌های متراکم از سلاح‌های هسته‌ای سخن می‌گوییم.

در این میان یک ملاحظه جدی دیگر نیز وجود دارد؛ در بحران کارائیب و حتی بحران‌های نیابتی میان مسکو و واشنگتن چه در ویتنام و چه سوریه، طرفین از قدرت هسته‌ای خویش به‌عنوان ابزار ای برای بازآرندگی و کسب منافع حداکثری بهره می‌برند و درواقع رویکردی تاکتیکی در چارچوب رقابت‌های ژئوپلیتیکی آنها بود؛ ولی اکنون انگیزه و هدف مسکو و واشنگتن، منافع کلیدی طرف مقابل است تا این فرضیه بررنگ شود که در صورت احتمال فرضی توسل آنها به سلاح هسته‌ای، این گمان وجود دارد که این اتفاق در خاک اوکراین رخ ندهد.

توجه داشته باشیم که خروشنچف و کندی در بحران کوبا ۱۲ روز پس از آغاز آن به نقطه معامله رسیدند و توافق کردند شوروی از کوبا خارج شود و در ازای آن، آمریکا نیز موشک‌هایش را از ترکیه و ایتالیا خارج کند اما امروز بیش از هشت ماه از کارزار نظامی در اوکراین می‌گذرد و باوجود تمایل روسیه برای دستیابی به آتش‌بس، هیچ نشانه‌ای از علاقه آمریکا برای سازش با کرملین به چشم نمی‌خورد؛ اگرچه این گفته به معنای رد دستیابی به صلح در آینده نیست.

براین‌اساس در غیاب هرگونه نشانه‌ای در جهت از سرگیری مذاکرات میان پوتین و بایدن، احتمال تشدید جنگ نیابتی میان روسیه با آمریکا، بریتانیا و فرانسه (چهار قدرت هسته‌ای) رو به گسترش است که در سناریوی آینده ممکن، از این ظرفیت برخوردار است که آنها را به منازعه مستقیم بکشاند؛ چراکه کمک‌های فزاینده آمریکا و بریتانیا به اوکراین، به‌طور فزاینده‌ای نیابتی‌بودن نبرد را برای روسیه مبهم می‌کند.

در این‌س میان انتخابات امروز کنکره آمریکا می‌تواند صحنه اوکراین را نیز تا حدی تحت تأثیر قرار دهد؛ به این معنا که اگر مطابق ارزیابی‌ها، جمهوری‌خواهان موفق به پیروزی با اختلاف اندکی شوند، در سناریوی محتمل تا حدودی کار بایدن پیچیده می‌شود و به نظر می‌رسد که دستور کار سیاست خارجی بایدن و در راس آن موضوع اوکراین اندکی کم‌رنگ شود. آنچه مشخص است باوجود منازعه جدی‌ای که میان کاخ سفید و کرملین شکل گرفته است، آنها از این موضوع نیز آگاهی دارند که جنگ هسته‌ای هیچ برنده‌ای ندارد و علاقه‌مند به کاهش یک جنگ مستقیم هستند که می‌تواند در شرایطی وخیم به یک درگیری هسته‌ای منجر شود. باوجوداین پرسش کلیدی اینجاست که آیا سران روسیه و آمریکا به مسیر گفت‌وگو با محور تضمین‌های امنیتی متقابل بازمی‌گردند و مبتنی بر رویکردی برد-برد سازش می‌کنند؟ انتظار دشواری است؛ چراکه بیش از دو ماه است که معفری آمریکا در مسکو بازگشته و واشنگتن هنوز حتی جانشین او را نیز معرفی نکرده است، باوجوداین سیاست خارجی استوار بر واقع‌گرایی طرفین حکم می‌کند که اجازه ندهند این جنگ نیابتی که یک قدم تا منازعه مستقیم فاصله دارد، به چنین مرحله‌ای برسد؛ چراکه در این صورت شکست بی‌چون‌وچرای مسکو، سرزوشت رهبری فعلی روسیه را تحت تأثیر قرار می‌دهد و شکست واشنگتن به فروپاشی ناتو و ناکامی بایدن در انتخابات پیش‌رو منجر می‌شود.

گردهمایی رهبران جهان در مصر

نشست اقلیمی سران کاپ ۲۷ (COP27) سازمان ملل متحد روز گذشته در مصر در حالی افتتاح شد که در سال گذشته، جهان بحران‌های ناشی از تغییرات اقلیمی زیاده‌ر کرد و همچنین درخواست جوامع فرامت از کشورهای ثروتمند صنعتی به کشورهای فقیرتر، چالش‌برانگیز بوده است.

تنها در چند ماه گذشته، فوجاب ناشی از تغییرات آب‌وهوایی هزاران کشته، میلیون‌ها نفر آواره و میلیارد‌ها دلار خسارت در سراسر جهان به همراه داشته است. سیل‌های عظیم، بخش‌هایی از پاکستان و نیجریه را ویران کرد، خشک‌سالی در آفریقا و غرب ایالات متحده تشدید شد، طوفان‌ها دریای کارائیب را درنوردیدند و موج گرمای بی‌سابقه سه قاره را دربر گرفت. این کنفرانس در شرم‌الشیخ مصر در حالی آغاز به کار کرد که جنگ روسیه علیه اوکراین، بحران انرژی، تورم فزاینده و اثرات ماندگار ناشی از همه‌گیری کووید، جهان را تحت تأثیر قرار داده است. لوک شارما، رئیس بریتانیایی دوره قبل این نشست کاپ۲۶ (COP26) در مراسم افتتاحیه گفت: «من درک می‌کنم که رهبران سراسر جهان امسال با اولویت‌های جدید و رقابت‌های زیادی مواجه شده‌اند اما باید واضح بگویم همان‌قدرکه لحظه کنونی ما چالش‌برانگیز است، انفعال ما هم کوتاه‌بینانه است و تنها می‌تواند فاجعه آب‌وهوایی را به تعویق بیندازد. جهان و رهبران جهان واقعا به هشدارهای «بیدارباش»، نیاز دارند».

جهان باید تا سال ۲۰۳۰ انتشار گازهای گلخانه‌ای را ۴۵ درصد کاهش دهد تا کره زمین قابل زیست باشد. دانشمندان هشدار می‌دهند که گرمایش فراتر از این آستانه، می‌تواند زمین را به سمت یک حالت گرم‌خانه‌ای غیرقابل زیست سوق دهد. طبق یافته‌های جدید، به ادامه روند فعلی شاهد افزایش ۱٫۵درصدی آلدوکی کربن تا پایان قرن حاضر خواهیم شد. این روند سهمیم بوده‌اند؟ آیا آنها روندی را پی می‌گیرند که مردم فکر کنند منصفانه است؟ درنهایت، کافمن ایجاد ثبات در خاورمیانه را نیازمند ظرفیت‌سازی در این جوامع برای مذاکره، سازش و حل تعارض می‌داند و می‌گوید اگر اختلافات به طور مسالمت‌آمیز برطرف نشود، آنها از راه‌های خشونت‌آمیز حل خواهند شد.

آنچه دراین‌میان باید درک شود، این است که دموکراتیزاسیون به تقویت انسجام اجتماعی، کاهش استیلای هویت‌های خاص و کاهش فرصت برای مداخله خارجی می‌انجامد. با این حال، چیزی که ما تاکنون دیده‌ایم، این است که اقتدارگرایان، با تضعیف ظرفیت جامعه برای مذاکره مسالمت‌آمیز، به بی‌ثباتی و هرج‌ومرج دامن زده‌اند. میزانی از کثرت‌گرایی، همه‌شمولی و پاسخ‌گویی سبب هم‌زیستی مسالمت‌آمیز در جامعه می‌شود و عملکرد مناسب یک نظام سیاسی را فراهم می‌سازد.

دولت‌های منطقه چه بخواهند یا نه، نیاز دارند «اصلاحات ساختاری» و «سرمایه